

Nyhetsbrev från Tuki Nepal Society

Juni 2022



Namaste alla faddrar, sponsorer och medlemmar!

Efter två och ett halvt år har vi äntligen nya bilder och direktinformation från några av Tuki Nepals projekt i Nepal. Ingen i föreningen har rest till Nepal sedan november 2019 – p g a pandemin så klart. Men nu har Ewa Söderberg varit på en kort resa till Nepal, med kamera och hon har besökt byn Majhigaun samt träffat några av de personer som Tuki Nepal stödjer på olika sätt.

I Jyamrung har det varit stort bröllop – Prashant Dhaunya, healthassistant och chef för sjukstugan, har gift sig med Aakriti Sapkota som också arbetar i sjukstugan, som CMA (undersköterska).

En **Dental Camp** för skolbarnen i två skolor i området kring Jyamrung har precis genomförts och längre fram i detta nyhetsbrev hittar du bilder och information kring projektet.

I Pratapur går arbetet med att bygga en ny skola framåt, även om monsunen ställer till en del problem.

Situationen i Nepal är turbulent just nu. Covid-19 pandemin verkar ha gett med sig, men den har ställt till med en massa problem som bl. a lett till att Nepals skolbarn och studenter i princip missat ett och ett halvt års studier, att mödra- och barndödligheten ökat, liksom fattigdomen – många människor i Nepal befinner sig nu under WHO:s fattigdomskriterier och arbetslösheten är hög. Då de flesta gästarbetarna reste hem till Nepal under pandemin och inga turister var där, har Nepals ekonomi allvarligt skadats eftersom inga pengar utifrån kommit in i landet. Detta har lett till ovanliga och stora beslut av regeringen om bl. a totalt lånestopp och förbud av import av "lyxvaror". Det finns helt enkelt inte tillräckligt med pengar i Nepal och man är rädd att drabbas av en liknande ekonomisk kollaps som vi kunnat se i Sri Lanka. Framtiden för Nepal är med andra ord oviss!

NY WEBBSIDA! Tuki Nepals webbsida har under lång tid varit misskött och dåligt uppdaterad. Därför har föreningen nu gjort en helt ny webbsida som ligger ute under www.tukinepal.org. Besök den gärna! Vi ska försöka hålla webbsidan uppdaterad och aktuell!



www.facebook.com/tukinepal

info@tukinepal.org

<http://www.tukinepal.org/>

Tel: 0708-48 69 95



Besök i Majhigaun

Tuki Nepals samarbetspartner Build up Nepal, har byggt 77 hus i byn Majhigaun efter jordbävningen 2015. Många av dessa hus är finansierade av Tuki Nepal. Under arbetet med att bygga husen kom Build up Nepal i kontakt med ett antal personer som behövde mer hjälp än ett hus och Tuki Nepal har i princip fungerat som en socialbyrå för dessa människor, varav de flesta är barn. Vi har under åren berättat om detta och mitt besök i Majhigaun i början av maj hade som syfte att kolla om hjälp behövs även framöver.

Lille **Anush Majhi** har hunnit bli fem år men ser ut som en treåring. Det var 2017 som två svenska barnmorskor hittade Anush, undernärld, smutsig och sjuk under ett besök i byn. Familjen hade förlorat 2 barn vid jordbävningen och Anush var född efter den. Han har också en äldre syster som idag är 14 år. Båda föräldrarna är daglönare, vilket innebär att de tjänar pengar de dagar de har arbete och dessemellan har de inga pengar. Fadern är oftast frånvarande, sökande jobb på annan plats medan modern är alkoholiserad och har svårt att ta hand om Anush på ett bra sätt. När vi besökte familjen i maj förstod vi att det främst är den 14-åriga systern som tar hand om pojken och sköter matlagningen – i de fall det finns någon mat i huset – vilket det inte gjorde vid vårt besök.



Anush är fortfarande undernärld – eller kanske ska vi säga felnärld, och mycket liten. Han mumsade på ett paket torkade nudlar när vi träffade honom. Han var väldigt förkyld och hade lite feber – något han har mest hela tiden, sa mamman. Hon är bitter och arg av ett tufft och svårt liv med många förluster och svek.

Anush har börjat skolan, men det var svårt att avgöra om han även har mentala skador av alkoholism och långvarig undernäring eller om skadorna "endast" är fysiska.

Anush hade ett hjärtfel när vi först fann honom 2017 och undersöktes då av en hjärtläkare, som dock ville avvakta ev. operation.

Vårt beslut gällande Anush Majhi blev att omedelbart skicka honom på en ny hälsokontroll samt uppföljning av hjärtat. Dessutom åkte vi ner till byn för att handla mat till hela familjen. Vi köpte mat som borde räcka i en månad och bad vår kontaktperson i Majhigaun att se till att Anush har mat framöver också. Just nu väntar vi på resultatet av hälsoundersökningen men vi vet att Anush kommer att behöva hjälp även framöver.

Syskon Paudel är tre syskon som förlorade sin mamma strax före jordbävningen och sin pappa ett halvår efter det att jordbävningen förstört familjens hus. Den äldsta, storsyster Saraswati, var vid jordbävningen 13 år och hennes bröder Rabindra och Baikuntha var 10 och 8 år. Saraswati fick bli vuxen snabbt och ta hand om sina bröder. En insamling gjordes i Sverige för att Build up Nepal skulle kunna bygga ett hus åt syskonen och därefter har vi också stöttat dem med mat, kläder och filtar. När deras vattenbuffel dog gjordes även en insamling för att kunna köpa dem en ny buffel.



Saraswati slutade skolan för att ta hand om sina bröder. Hon var också deprimerad under en lång tid och hade kontinuerlig kontakt med sjukvården och fick medicin. De båda pojkarna gick först kvar i byskolan men fick senare en nepalesisk sponsor från Australien, som betalade deras skolavgifter i en lite bättre skola i Kathmandu. Saraswati skötte under tiden syskonens lilla jordbruk men ville hellre hitta ett jobb nere i byn. Men hennes depression gjorde att inget riktigt funkade.

2021 gifte sig Saraswati med en grannpojke, som arbetat utomlands några år, och flyttade ner till hans hus i stan. Vi träffade Saraswati och hennes svärfar när vi besökte byn. Dom bor i ett stort och fint trevåningshus där två av våningarna hyrs ut och svärfadern arbetar på ett företag i byn. Saraswati verkar ha gjort ett bra gifte, såväl ekonomiskt som socialt. Hon verkade väl anpassad till sin nya familj och pratade öppet med oss trots att svärfadern var med. Hon berättade att hon tar hand om huset och de sysslor som behövs där och att hennes båda bröder har det bra på skolan i Kathmandu.

Vi kom snabbt till slutsatsen att syskonen Paudel inte längre behöver vårt stöd och det höll Saraswati med oss om. Känns skönt att kunna avsluta på ett bra sätt och att vara överens om det. Huset som vi finansierade

använder syskonen som träffpunkt när alla tre är hemma eller när något skall firas. Kanske kommer någon av pojkarna att flytta dit när de gått ut skolan.

Tack alla ni som hjälpte oss samla in pengar till de tre syskonen Paudel – deras framtid ser just nu ganska ljus ut!

Naresh och Rosina Majhi är två syskon med såväl fysiska som mentala handikapp. Deras mamma dog när Rosina, som idag är 11 år, föddes. Kanske är det en förlossningsskada hon har, med mycket spasmer och ryckiga rörelser. Rosina går i fjärde klass och skriver fint såväl på nepali som på engelska och klarar skolan bra. Hon är social och utåtriktad och hennes kamrater accepterar henne till fullo. Rosina verkar endast ha ett fysiskt handikapp.

Naresh är idag vuxen, men kan inte arbeta då han har såväl ett fysiskt som mentalt handikapp och dessutom har brutit sin vänstra arm illa tre gånger. Armen har inte blivit rätt behandlad utan har fått läka ihop fel. Naresh har inte särskilt ont av den men den är väldigt svag och han kan inte använda den för att lyfta eller arbeta med.

Syskonen bor hos sin farmor, som tar väl hand om dem och det syns att hon älskar dem. Men hon är gammal och hennes enda inkomst är 3000 rupisar i månaden i pension och det kan hon knappt försörja sig själv på. Vi bedömer att syskonen har det så bra dom kan men att vi ska fortsätta att förse dem med mat varje månad genom Mena, vår kontakt i byn.



Ewa, Naresh, farmor Majhi och Rosina.

Nyhetsbrev från Tuki Nepal Society

Juni 2022



Kvinnorna Majhi på kullen, har Tuki Nepal genom Tom Burmeister, sponsrat med ett hus, med filter, kläder och mat sedan hösten 2015. Ambika Majhi är idag 36 år gammal och multihandikappad sedan 8-årsåldern då hon blev svårt sjuk. Hennes mamma som idag är nästan 80 år tar hand om henne eftersom Ambika inte klarar sig själv. Hon kan inte gå, inte äta själv, klarar inte sin hygien och måste i stort sett ha hjälp med allt. Ambikas svägerska, som är änka, bor numera i ett litet hus bredvid det som Tom sponsrade. Hon delar sitt hus med 7 getter.

De tre kvinnorna lever i misär och har endast inkomster från den lilla mark de äger och de 7 getterna. Gamla fru Majhi börjar bli riktigt orolig för vad som ska hända hennes dotter när hon själv inte orkar ta hand om henne längre eller när hon dör. Det är svårt för oss som är vana vid ett socialt skyddsnät att förstå vad som ska hända Ambika när hennes mamma inte kan ta hand om henne. Det finns ingen annan som kan göra det.



Ambika och hennes mamma i huset som byggts till dem

Vi delar mammans oro men kan inte lösa det här problemet. Det enda alternativ vi kan se är att då placera Ambika på ett hem för handikappade personer – men den läkare som undersökt henne tror inte att hon klarar att byta miljö så radikalt.

Dessutom är den här typen av institutioner i Nepal inte bra.

Vad vi kan göra är att fortsätta se till att de tre kvinnorna har mat, kläder och sängkläder. Mena, vår kontaktperson, har nu köpt nya filter och kläder till alla tre kvinnorna.

Tack Tom för att du hjälper dessa tre kvinnor i Majhigaun!

// Ewa Söderberg som besökte Majhigaun den 1 maj

Resa till Nepal



I oktober – november kommer personal från företaget Holtab, som är en viktig sponsor för Tuki Nepal, att ge sig i väg till Nepal tillsammans med Tuki Nepal. Det blir besök i Jyamrung, i en sjukstuga där Holtab sponsrat en solcellsanläggning för att säkra elen till kylskåpet och laborieutrustningen.

Dessutom kommer Holtab att arbeta tillsammans med Build up Nepal i Kathmandu för att förbättra och utveckla deras reparationsverkstad, Förhoppningsvis kommer vi också att tillsammans få möjlighet att besöka skolan i Pratapur, som Holtab varit med och finansierat tillsammans med initiativtagaren Curt Holmbäck.

Tuki Nepals uppgift under resan är att kolla upp de projekt vi driver i framför allt byn Jyamrung och dess omgivning.



Hjälp att få gå i skolan

Parbati Sapkota bor i Kathmandu med sin man och sin lilla dotter Pritika som är 4 år. Jag träffade Parbati första gången för snart 20 år sedan då hon var en liten flicka ute i byn Jyamrung. Hon kommer från en fattig familj men med högt kast.



Parbati valde att gifta sig av kärlek med en man som är dalit och det var något som hennes familj inte accepterade. Hon är inte längre välkommen i byn, träffar inte sin familj och lever tillsammans med sin lilla familj i ett litet rum i Kathmandu. Tuki Nepal hjälpte henne för flera år sedan med ett mikrolån för att kunna starta en liten grönsakshandel och det hjälpte henne att bidra till försörjningen innan hon fick Pratika. Men man kan inte gå upp kl 2 på natten för att möta lastbilarna med grönsaker från landet och köpa in det man tror sig kunna sälja om man har ett litet barn. Parbati fick avveckla sin lilla affär och städar idag på dotterns förskola.

Hennes man arbetar också men båda har så dåliga löner att det inte räcker till att betala för dotterns skolgång.

Parbati har nämligen bestämt sig för att Pratika ska gå i en privatskola i stället för den statliga skolan som hon själv gjort. På så sätt hoppas hon kunna ge dottern en bättre framtid än det liv hon själv lever.

Tuki Nepal, som sponsrat Parbati med skolgång ute i byn för många år sedan, har beslutat att hjälpa familjen med skolavgiften under 2022. Under tiden söker Parbati efter ett bättre betalt arbete som innebär att de kan klara Pratikas utbildning själva.

Ambulansen till sjukstugan är på gång

Julinsamlingen 2021 gav pengar till att införskaffa en ambulans som ska stationeras vid sjukstugan i Jyamrung. Det har nu gått 5 månader, men ambulansen är ännu inte på plats.

Varför? Jo, byråkratin i Nepal är krånglig och tar tid – förstås! Ansökan om att för köpa och använda en ambulans vid sjukstugan är sedan länge inlämnad till myndigheterna – men det tar tid.



Ram Sapkota, ordförande för vår systerorganisation och den som driver processen om ambulansen, säger att det beror på att ett val kommit emellan och att man nu håller på att tillsätta alla nya myndighetspersoner på den lokala nivån. Det är den centrala myndigheten i Nepal som sköter ärendet – men den lokala myndigheten skall tillfrågas och ge ett utlåtande innan beslut tas.

Ram hoppas att väntan snart ska vara över så att ambulansen kan införskaffas, utrustas och köras till Jyamrung. Innan sommaren är slut är den på plats, tror han.

Tandläkarläkarcamp för skolbarn

Första veckan av juni var 4 nepalesiska tandläkare och en tandhygienist i Jyamrung för att undersöka alla skolbarn i två skolor. Projektet har pågått sedan 2014 med tandläkare på plats en gång om året, utom 2021 då Covid-19 satte stopp för det.



Bebina Shresta har varit med sedan 2016 och kan se förändringen på barnens tänder. Det är tandborstningen som gör nytta, säger hon. Vi ger alla barn en ny tandborste och visar hur man borstar – sen får barnen borsta tillsammans. Vanan att borsta tänderna fortsätts sedan av lärarna under skolåret och man kan se att även familjerna där hemma tagit till sig tandborstningen.

Alla barn på de två skolorna som ingår i projektet undersöktes och de som behövde någon form av behandling fick komma till sjukstugan i Jyamrung för att få den. Där gavs också möjlighet för lärare och föräldrar att få behandling.



Sammanlagt undersöktes 166 patienter under de två dagarna och 66 behandlingar av sjuka tänder gjordes. Av dessa var det 51 tänder som drogs ut och 15 lagningar gjordes.

Doktor Bebina har framfört ett förslag till Tuki Nepal, om att ge de äldre skoleleverna som behöver mer avancerad tandvård av sina permanenta tänder en möjlighet att besöka tandläkare i distriktsstaden Dhading till ett rabatterat pris.

Bebina säger att många av ungdomarna skulle behöva se om sina tänder lite oftare främst gällande karies men det finns också behov av tandregleringar. Detta skulle i så fall bli en utveckling av tandläkarprojektet som kommer att kosta oss pengar! Vid denna camp vill Bebina Shrestha skicka 10 elever för mer avancerad tandvård. Kanske kan vi lösa det med vår sjukfond.





Sjukstugans personal, Prashant Dhaunya och Aakriti Sapkota var de som såg till att allting fungerade under campen. Men tandläkarna utbildade dem också i att behandla enklare tandproblem, som att dra ut en tand eller diagnostisera allvarigare problem. Det innebär att sjukstugans personal framöver kan ta hand om enklare behandlingar av tänderna mellan tandläkarnas besök.

Skolan i Pratapur

Att genomföra projektet för den andra stora insamlingen från 2021 – Att bygga en ny skola i Pratapur – är också på gång. Men även här tar det tid då monsunregnen flödar över Nepal och det är svårt att bygga.

Men grunden är färdig och bricktillverkningen för skolan klar. Nu ska väggarna börja muras. Skolan beräknas vara färdig och inflyttningsklar till hösten. Det ska gå 84 barn i klasserna 1 – 8 i den färdiga skolan.

Även bostadshus byggs i Pratapur. 22 stycken hus planeras och 5 är redan på gång att byggas. Vi uppdaterar projektet efter hand och hoppas kunna åka till Pratapur under hösten.



www.tukinepal.org – ny webbsida

BRÖLLOP i Jyamrung



Den 21 april var det stort bröllop i Kahare och Jyamrung – byarna på var sin sida om floden Netrawati. Prashant Dhaunya, healthassistent och chef sedan flera år vid sjukstugan i Jyamrung, gifte sig med Aakriti Sapkota, också hon anställd vid sjukstugan som CMA.



Prashant är från Jyamrung och Aakriti från Kahare. Tillsammans är dom ett vackert par och Tuki Nepal är så glada för deras skull.

Vi från Sverige, som har träffat Prashant gjorde en insamling för att ge paret en bröllopsgåva. Det blev en 4-dagars bröllopsresa till Chitwan och Pochara – då sjukstugan för ovanlighetens skull var stängd. Prashant och Aakriti hälsar och tackar – "det var en underbar resa"!

Utbildning för unga kvinnor i Nepal'

Just nu sponsrar Tuki Nepal 7 unga kvinnor från Jyamrung området med Plus2-utbildning. Det motsvarar ungefär svensk gymnasieutbildning. 2 av flickorna avslutar sin utbildning i augusti medan de övriga 5 har ytterligare ett år kvar. Tuki Nepal planerar att ge ytterligare 2 flickor möjlighet till utbildning f o m september. Men för att klara det behöver vi mer pengar! En flickas utbildning under ett år kostar 3 000 svenska kronor. Jämför det med att en svensk gymnasieelev kostar 130 000 kronor per år – och det betalar vi med våra skattemedel. I Nepal får elevernas familjer stå för kostnaden själva – om de inte blir sponsrade.

Bidra med valfritt belopp till Flickors högre utbildning:

SWISH: 123 900 5042

BG: 900-5042

90
KONTO | **SVENSK**
INSAMLINGS
KONTROLL